

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมาย

ความมุ่งหมายของการวิจัยนี้ คือการทดลอง เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการระลึกคำโดยเสรี เมื่อเสนอสิ่งเร้าแตกต่างกันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการระลึกคำโดยเสรี เมื่อเสนอสิ่งเร้าเป็นคำเสนอสิ่งเร้าเป็นคำและมีรูปภาพขาวดำประกอบ และเสนอสิ่งเร้าเป็นคำและมีรูปภาพสีประกอบ
2. ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการระลึกคำโดยเสรีระหว่างเด็กเรียนเก่งและเด็กเรียนอ่อน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2517 แห่งโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 108 คน อายุระหว่าง 8 - 10 ปี เป็นนักเรียนเรียนเก่ง 54 คน นักเรียนเรียนอ่อน 54 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บัตรรายการคำ เป็นค่านามรูปธรรม 20 คำ ซึ่งมีค้อยกัน 3 ชุด ชุดที่ 1 เป็นคำล้วน ๆ เขียนค้อยสีคำ ชุดที่ 2 เป็นคำสีคำและมีรูปภาพขาวดำประกอบ ชุดที่ 3 เป็นคำสีคำและมีรูปภาพสีประกอบ คำ 20 คำที่ใช้ในแต่ละชุดเหมือนกันทั้ง 3 ชุด
2. กระดาษคำคอบและคินสอสำหรับผู้รับการทดลอง
3. นาฬิกาข้อมือ มีเข็มวินาที

การดำเนินการวิจัย

ผู้ทดลองทำการทดลองกับผู้รับการทดลองครั้งละ 6 คน โดยใช้ห้องบรรยายชั้น 3 ตึก 4 ของคณะครุศาสตร์ การทดลองแบ่งเป็น 2 ตอน ตอนแรกชี้แจงวิธีการในการทดลอง และทำการทดลองตัวอย่างเพื่อให้ผู้รับการทดลองเข้าใจขั้นตอนในการทดลองครั้งนี้ ตอนที่สองเป็นการทดลองจริง โดยผู้ทดลองยกบัตรคำให้ผู้รับการทดลองดูทีละคำ คำละประมาณ 3 วินาที จนครบ 20 คำ และให้ผู้รับการทดลองเขียนคำที่จำได้ลงในกระดาษคำตอบ ภายในเวลา 5 นาที ผู้ทดลองเก็บกระดาษคำตอบและนำมาตรวจให้คะแนนที่จำได้ถูกต้องภายหลัง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หากคำมีซิมิล เลขคณิตและคำ เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนที่ผู้รับการทดลองระลึกคำได้ถูกต้องในแต่ละกลุ่ม
2. นำคะแนนที่ระลึกคำได้มาวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทวิแปร (Two-Way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของการเสนอสิ่งเร้าทั้ง 3 แบบ
3. เปรียบเทียบคะแนนร้อยละของจำนวนผู้ตอบถูกต้องของคำถามแต่ละคำทั้ง 20 คำ ในการเสนอสิ่งเร้าทั้ง 3 แบบ

ผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องอิทธิพลของรูปภาพที่มีต่อการระลึกคำโดยเสรีของเด็กระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น ปรากฏผลดังนี้

1. ผู้รับการทดลองระลึกคำโดยเสรี ได้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างการเสนอสิ่งเร้าเป็นคำ การเสนอสิ่งเร้าเป็นคำและมีรูปภาพขาวดำประกอบ และการเสนอสิ่งเร้าเป็นคำและมีรูปภาพสีประกอบ
2. ในระดับกลุ่มตัวอย่าง ผู้รับการทดลองที่ได้รับการเสนอสิ่งเร้าเป็นคำและมีรูปภาพสีประกอบ ระลึกคำโดยเสรีได้ดีกว่า ผู้รับการเสนอสิ่งเร้าเป็นคำและสิ่งเร้าเป็นคำและมีรูปภาพ

ชวาคำประกอบ

3. ผู้รับการทดลองที่เรียนเก่งจะระลึกคำโดยเสรีได้ดีกว่าผู้ที่เรียนอ่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเรียนและการเสนอสิ่งเราที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. จำนวนผู้ตอบถูกของคำแต่ละคำตั้งแต่คำที่ 1-20 ของการเสนอสิ่งเราทั้ง 3 แบบใกล้เคียงกัน และคำตอนต้นและตอนท้ายของรายการคำ ระลึกได้ดีกว่าคำตอนกลาง

ขอเสนอแนะ

1. ควรจะทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างระดับอื่น ๆ เช่น ในระดับอนุบาล ระดับมัธยม และในผู้ใหญ่ เพื่อเปรียบเทียบกับผลการวิจัยครั้งนี้
2. ควรจะทำการศึกษาโดยใช้คำเราเป็นภาษาต่างประเทศ
3. ควรจะศึกษาอิทธิพลของรูปภาพในการจำตัวสะกด
4. ควรจะศึกษามลของรูปภาพที่มีต่อการจำและการเข้าใจเรื่องราว โดยเปรียบเทียบระหว่างการให้อ่านจากเนื้อเรื่องโดยไม่มีรูปภาพ และดูรูปภาพหรือสไลด์ของเรื่องนั้น ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย